

GÂNDURI DESPRE VIITORUL ROMÂNIEI

Sub presiunea problemelor cotidiene din planul activităților profesionale și al celor specifice vieții de familie sunt puține momentele în care avem disponibilitatea de a scruta, la scară națională, viitorul societății căreia îi aparținem. Un astfel de exercițiu ne pune în față o problemă cu multe, foarte multe necunoscute și ne generează o stare de neliniște profundă care ne determină, în majoritatea situațiilor, să renunțăm la acest efort. Pentru a depăși această stare, avem nevoie de repere care să ne ajute la o gândire prospectivă bazată pe argumente și valori cu un grad de certitudine cât mai solid.

Prima reacție este să cautăm în memorie dacă avem informații, elemente scrise legate de existența unei strategii de dezvoltare la nivel național propusă de cei care și-au asumat responsabilitatea de a conduce destinele societății românești și făcând parte din structurile instituționalizate.

Partidele politice, plecând de la doctrinele lor specifice și a capacităților lor de previzionare vin, de regulă cu prilejul unor competiții electorale, cu astfel de propuneri de strategii, mai mult sau mai puțin realiste, mai mult sau mai puțin acceptabile de majoritatea societății noastre. Efortul acestora în acest sens nu are însă sorți de izbândă fără susținerea Președintelui României care în calitatea sa de catalizator al resurselor naționale, de garant al respectării Constituției și în același timp de mediator între diferitele corpusuri ale societății românești trebuie să asigure sinergia acestor demersuri.

Dacă ne sondăm memoria, vom constata că România nu are un proiect la scară națională care să definească, acceptate principial, prioritățile care vor aduna energiile societății noastre și care să ne dea sentimentul că știm încotro mergem, care ne sunt domeniile economice în care vom conta în comunitatea internațională și multe alte răspunsuri la întrebări exprimate sau doar intuite.

Oamenii din generații diferite percep diferențiat această necesitate. Este de la sine înțeles că pentru tineri un viitor cu multe certitudini este un element de puternică

motivare în construcția unei cariere profesionale și a unor proiecte familiale. Incertitudinea are un puternic efect demoralizator și determină tendințe de ieșire din spațiul realității adevărate și refugiul într-o realitate virtuală. Cei din generațiile mature încearcă să caute, cu un anumit grad de pragmatism dobândit în anii de viață, și să găsească soluții cât mai acceptabile pentru materializarea proiectelor de viață pe care și le-au ajustat permanent sub presiunea unei realități în continuă schimbare.

O societate, în mod normal, trebuie să evolueze pe un drum care să aibă coordonatele cât mai bine definite. O astfel de societate dă membrilor săi componenți un sentiment de siguranță și face ca aceștia să-și investească capacitățile intelectuale și fizice fără rezerve ceea ce determină o evoluție permanentă și previzibilă a acesteia.

Societatea românească actuală suferă, în toată profunzimea sa, de lipsa unei viziuni coerente, realiste și consensuale asupra viitorului său. Condiția de consensualitate este absolut necesară pentru a se asigura caracterul transpartinic și continuitatea acesteia indiferent de guvernarea în funcție. Consecințele acestei mari carențe naționale sunt dezastruoase. În acest context, consider că responsabilitatea Președintelui României și a tuturor forțelor politice, indiferent pe ce parte a eșicherului politic se plasează, este uriașă în a oferi milioanei de cetățeni români o perspectivă, acceptată printr-un efort de voință pe plan național, asupra deceniilor viitoare pentru ca aceștia să-și consolideze ferm, fără rețineri, rădăcinile fizice și spirituale în acest spațiu binecuvântat care este România.

Aștept, alături de toți cetățenii onești ai acestei țări, ca actualul Președinte al României, și dacă Domnia sa nu poate, viitorul Președinte al României, să dovedească capacitatea și voința de a se ridica la nivelul acestei îndatoriri morale fundamentale.

Prof.univ.dr.ing. Vasile BOLOȘ, consilier județean PSD

(Publicat în: Ziarul *Cuvântul liber*, Tg. Mureș, 26 mai 2011)